

„ZÖRGESSETEK!”

C. H. Spurgeon

1723. számú prédikációja

(elhangzott 1883. május 27 vasárnap reggel, Londonban)

Alapige: Mát 7,12

„zörgessetek és megnyitvatik néktek”

Bizonyosra veszem, hogy e versben levő három buzdítás, mely lényegében egy dolgot fejez ki – mindenekelőtt Isten hívő népek szól. Az ő tanítványainak mondta az Úr, hogy *„Ne dobjátok gyöngyeiteket a disznók elé;”* s valószínű, hogy közülük némelyek, kik lélekben szegények voltak, csodálkozva néztek körül, s így szóltak: *„Uram, kevés gyöngyünk van nekünk; s távol állunk attól, hogy a kegyelem kincstárát oly bőséggel bírjuk, hogy mások elé dobjuk. Te arra intesz bennünket, hogy ne dobjuk az ebek elé azt, ami szent; ámde a szent dolgokat mi inkább keressük, mintsem birtokolnánk.”* *„Rendben van,”* szólt az Úr, *„csak kérnetek kell és bírni fogjátok; azért nincs nektek, mert nem kéritek, csak keresnetek kell, s biztosan rá fogtok találni; mint ritka drága gyöngyök szemetek elé tárulnak, ha utána kutattok; csak zörgetnetek kell, s a lelki, szellemi titkok megnyilatkoznak előttetek, Isten mélységes igazságaiba bebocsátást nyertek.”*

Mindhárom buzdításban az Úr imára serkent bennünket. Szeretteim, legyünk buzgók az esedezésben. Fordítsatok nagy gondot erre, mert az imában való hanyatlás megingatja békénk fundamentumát, és kiszáraztatja bizodalunk erejét. De ha erősek vagyunk az Istenhez könyörgésben, úgy erőről előre jutunk az Úrban s boldogak leszünk az ő szeretetében, sőt áldássá válunk a körülöttünk élők számára is. Szükséges-e, hogy a kegyelem királyi székét figyelmetekbe ajánljam, nektek, kik az előtt várakoztok? Bizonyára az imádkozás oly boldogsággá lett már számotokra, oly létszükségleti dologgá, oly lényeges részét képezi életeteknek, hogy nyilván nincs szükség arra, hogy mint kötelességet állítsam elétek, vagy hogy mint kiváltságra, hívogassalak hozzá titeket. Mégis, ezt teszem, mert a Mester is háromszoros buzdítással intette erre tanítványait. *„A hármassal kötél nem hamar szakad el”*. Ne vegyétek hát feleslegesnek ez ígét. Hadd késztesselek titeket az állhatatos, változatos, állandóan fokozódó erősségű imádkozásra: *Kérjétek! Keressetek! Zörgessetek!* Ne szűnjétek meg kérni, míg nem kaptok; ne szűnjétek meg keresni, míg nem találtok; s ne hagyjátok abba a zörgetést, míg az ajtó meg nem nyitvatik néktek.

E három buzdításban észrevehető egy fokozatosság: ugyanaz a gondolat új formában van kifejezve, a még erőteljesebben tárul elénk. *Kérjétek*, vagyis lelketek csendjében beszéljétek Istennel szükségétek felől, s alázattal esdjétek, hogy teljesítse óhajaitokat. Ez az imának egy jó, helyes, Istennek tetsző formája. Ha azonban úgy találjátok, hogy a kéressel nem értek célt, úgy az Úr egy összpontosítottabb és erőteljesebb, aktívabb vágyódásra akar titeket ébreszteni; ezért hát kívánságaitok mellé hívjátok segítségül az ismeretet, tudást, megfontolást, elmélkedést és a gyakorlatias cselekvést, s tanuljátok meg kutatni a kívánt áldások után, mint ahogy rejtett kincseket keresnek az emberek. E jó dolgok nagy készletekben fel vannak halmozva, s a buzgó kereső szívek számára mindezek elérhetőek. Lásd meg, hogy juthatsz hozzájuk. Kéréseidet párosítsd Isten ígéreteinek tanulmányozásával. Igéjének szorgalmatos hallgatásával, az üdvösség útjáról való istenfélő, kegyes elmélkedéssel, s minden olyan kegyelmi eszközzel, mely az áldáshoz hozzásegít téged. Juss előre, feljebb, a kérésről a keresésre. És ha mindezek után is úgy tűnik, hogy nem nyerted meg amit kívántál, akkor *zörgess*, s láss neki a még komolyabb, még nagyobb lelki tusát igénylő munkához. Ne csak a hangodat használd, hanem egész lelkedet; gyakorold magad a kegyességben, hogy megnyerd az áldást. Minden erődet vedd bele, hogy elnyerd azt, ami után lelked vágyódik. Mert, ne feledd el, az imádság ilyen munkából áll. Istennek élni – ez a keresésnek magas szintű formája; s az elmének és egész lényünknek meghajlása Isten előtt – ez zörgetés. Isten gyakran adja meg övéinek amikor parancsolatait megtartják, azt, amit megtagad tőlük, ha gondatlanul járnak. Emlékezz az Úr Jézus szavaira: „Ha énbennem maradtok, és az én beszédeim bennetek maradnak, kérjétek, amit csak akartok, és meg lesz az néktek.” A szentség nélkülözhetetlenül szükséges a hatékony imádkozáshoz. Az imádság erejét a szentség adja. Az életnek zörgetnie kell, miközben a nyelv kér és a szív keres.

Most igemagyarázatom fonalát megcserélem és azt mondom: úgy kérj, mint ahogy egy koldus esedezik alamizsnáért. Meglehet, azt mondjátok, hogy a koldulás szegényes vállalkozás; de ha kipróbálsz ezt Istennél, látni fogod, hogy egy üzlet sem ér fel vele: oly jövedelmező. Az emberek többet nyernek kéressel, mint imádság nélküli munkával. Bár semmiképp sem akartak lebeszélni a munkáról, de mindenek felett az imádságot akarom ajánlani. Az ég alatt semmi sem oly visszafizető, jövedelmező, mint a győzedelmes imádkozás. *Kérj*, mint egy szegény koldus, ki éhes, és kenyérért esedezik. Aztán *keress*, mint az a kereskedő, ki drága gyöngyöket vadász, mindent föl kutat, s kész mindenét odaadni, csak hogy elnyerhesse a páratlan kincset. Úgy keress, amint ahogy a szolga gondosan keresi gazdája érdekét, s fáradozik annak előmozdításán. Keress teljes szorgalmatossággal, s a koldus buzgóságához társítsd az ékszerész figyelmességét, ki drágagyöngy után kutat. S mindez torkolódjék a kegyelem

ajtaján való *zörgetésbe*, úgy mint ahogy egy elveszett utas fagyos éjszakán szállásért zörget e fogadónál, hogy el ne vesszen a hóviharban. Amikor elérkeztél az üdvösség kapujához, *kérd*, hogy bebocsáttassál Isten nagy szeretete folytán. Figyeld meg jól, hol van a bemenetel, s törekedj bejutni; s ha az ajtót továbbra is bezártnak találod, zörgess erőteljesen; mindaddig zörgess, amíg biztonságos oltalmat nem találsz a szeretet otthonában.

Még egyszer: *kérd* azt, ami neked hiányzik (ami nélkül szűkölködsz); *keresd* azt, amit elvesztettél; *zörgess*, hogy bebocsátást nyerj oda, ahonnan kiestél. Talán ez utolsó felvázolás jelzi a legjobban a jelentés árnyalatait, s fejezi ki a köztük levő különbségeket. *Kérd* mindazt, amire csak szükséged van, bármi legyen is az: ha helyes és jó dolog, úgy ígéret által garantálva van az őszinte esedezőnek. *Keresd* azt, amit elvesztettél; kutass azután, amit Ádám elvesztett a bűnbeesés által; amit te magad elvesztettél könnyelműséged, visszaesésed, vagy az imában való restséged miatt. Keress mindaddig, amíg meg nem találod a kegyelmet, mely híján nélkülözöl. Aztán *zörgess*. Ha úgy látod ki vagy zárva a vigaszból, az igaz ismeretből, a reménységből, az Istennel való közösségből, a mennyből, akkor zörgess, és az Úr megnyitja neked. Itt az Úr saját közbelépésére, munkájára van szükséged. Kérhetsz és kaphatsz, kereshetsz és találhatsz, de pusztá zörgetéssel nem tudod megnyitni az ajtót. – Maga az Úr kell megnyissa azt számodra, vagy máskülönben örökre ki leszel zárva. Az Úr kész megnyitni az ajtót. Emlékezz, nem áll lángoló pallossal egy kérub sem ott, hogy e kaput őrizze, hanem ellenkezőleg, maga az Úr Jézus tárja azt szélesre, és senki be nem zárja. - De most félbe kell szakítanom e gondolatok fűzését, mert vágyam, az, hogy ez ígét azokkal kapcsolatban használjam, kik még nincsenek megmentve.

Az utóbbi vasárnapon, amikor a dicsőségről szólt a prédikáció, előttünk állt a zarándok útjának vége. Nagyon áldott, boldog alkalom volt az; hisz elmélkedésünkben elértünk a Mennyei Város környékére, és belekóstoltunk az örök dicsőségbe. Ezen a reggelen úgy gondoltam, jó lesz, ha az út kezdetére megyünk vissza, s belépünk a szoros kapun, mely a mennybe vivő út elején található. Bunyan úr „A zarándok útja” című könyvében azt mondja, hogy „A kapu felett ott volt e felirat: zörgessetek és megnyitvatik néktek.” Nagyszerű allegóriája éppoly megbízhatóan építő, tanulságos, mint amennyire gyönyörtelten vonzó is. Úgy gondoltam, jó lesz ez a felirat mai igénknek. Ha méltónak ítélte a szerző az életre vivő út kapuja fölé írni, úgy ez ige joggal kéri a figyelmét ma mindazoknak, akik még nem indultak el a dicsőség felé, azonban mélyen foglalkoztatja őket e kérdés. Bárcsak Isten Szent Lelke adna igaz oktatást és indítást számunkra, miközben magát az Urat az ő szent templomából halljuk szólani: *zörgessetek és megnyitvatik néktek*.

I. Először, tehát, drága barátom, bárki légy is, ki vágysz bemenni az örök életre, a kapu feletti feliratot szeretném magyarázni neked azt mondva, először, hogy **A KEGYELEM AJTAJA SZÁMODRA BEZÁRTNAK TÚNHET.** Ez nyilvánvaló ez igében: „zörgessetek és megnyitattik néktek.” Ha lelki tudatod előtt az ajtó szélesre tártan állna, úgy nem lenne szükség zörgetésre; de mivel lelkiismerettedben úgy érzed, hogy be van zárva előtted, ezért kell a bebocsátást kérned a zörgetés sajátos módja által.

Ez a tudat nagy mértékben a te saját félelmeidnek az eredménye. Úgy gondolod, a kapu zárva van, mert úgy érzed, zárva kell legyen. Úgy érzed, hogy, ha Isten veled úgy bána, mint te szoktál embertársaiddal, úgy annyira haragudnia kellene reád, hogy kegyelmének ajtaját örökre be kellene zárja előtted. Visszaemlékszel, mily sokat vétkeztél, mily gyakran ellenálltál az isteni hívásnak, s miként rohantál a bűnnek áradatában gonoszról gonoszra, s ezért attól tartasz, hogy a háznak ura immár felkelt és bezárta az ajtót. Attól félsz, nehogy a Nőé idejében élő istentelenekhez hasonlóan a bárka ajtaját bezárva találd, s te magad kizártan elkárhozol az általános veszedelemben. A bűn ott van az ajtóban, s elzárja azt. Elcsüggesztő érzelmeid a kegyelem kapuját erősen bezártnak képzelik ítélettedben. De nem így van. A kapu nincs elreteszelve és bezárva, ahogy gondolod; noha elmondható, hogy egy bizonyos értelemben zárva van, de egy más vonatkozásban soha sincs bezárva. Minden esetben szabadon kinyílik; sarkai nincsenek berozsdásodva, vas záruk sem állnak rajta. Az Úr örömmel kinyitja minden zörgető léleknek. Sokkal inkább zárt saját tudatodban, mint tény szerint; hisz a bűn, mely zárva tartja, eltávolíttatik az útból, mihelyt hívó szívvel közeledik valaki. Ha lenne elég hited, már ebben a pillanatban bemehetnél, és sohasem vettetnél ki, mert meg van írva: „Aki én hozzám jön, én azt semmiképpen ki nem vetem. Ha szent bátorsággal bebocsátási engedélyt kérnél, nem feddenének meg érte. Félelem és szégyen áll a bűnösök útján, s visszatartja őket; de boldog az, akit kétségbeesett állapota arra készíttet, hogy erőszakosan zörgessen.

Egy dolgot nem szabad elfelednünk, amikor attól félünk, hogy az ajtó bezárult ellenünk, és pedig, hogy *nincs oly erősen bezárva, mint ahogy a mi szívünknek ajtaja volt.* Ismeritek bizonyára a „A Világ Világossága” című festményt. Számomra úgy tűnik, hogy ez a legszebb prédikációk egyike, amit a szem valaha is látott. Ott áll az örökké Áldott, zörgetve a lélek ajtaján, de az ajtó zárai, sarkai be vannak rozsdásodva, erősen el van zárva; vadrózsa, s mindenféle futó növények lepték el az ajtót, s mindez bizonyítja, hogy régen nem volt használva. Tudjátok jól, mit jelent mindez; mennyire megkeményít a bűnben való megmaradás, hogy ne engedj Krisztus zörgetésének; s miként lepik el a gonosz szokások indái egyik a másik után a lelket; oly erősen megkötözik, hogy

képtelen megnyílni a szent zörgetésre. Jézus zörget némelyikötöknek szívéen már gyermekkorotoktól kezdve; és még most is zörget. Hallom az áldott kezét az ajtón ebben a pillanatban; ti nem halljátok? Nem akarjátok megnyitni. Oly régóta zörget, s most ismét teszi. Meg vagyok győződve, hogy ti nem zörgettetek még a kegyelem ajtaján oly sokáig, mint amennyit a testté lett Irgalom várt a ti ajtótoknál. Ti jól tudjátok ezt. Miért panaszkodnátok hát, ha látszólag, késlekedne imátok meghallgatásában? Csak azért teszi, hogy éreztesse veletek a szent szégyent, amiért oly gonoszul bántatok Uratokkal. Most kezditek megismerni, mit jelent várakozásban tartatni, mit jelent elfáradt zörgetőnek lenni, mit jelent ezt kiáltani: *„Fejem megrakodott harmattal, és hajam az éjszakának harmatjával.”* Ez bűnbánatra fog indítani szívtelen viselkedésetek miatt, s úgyszintén arra késztet, hogy még forróbban szeressétek lelketeknek azt az áldott Szeretőjét, ki oly páratlan türelmet tanúsított irántatok. Semmi veszteség nem lesz számodra, ha az ajtó egy ideig bezárva lesz előtted, ha ezáltal megtérő szívre, s bűnbánó lélekre teszel szert.

Azonban hadd figyelmeztesselek titeket, hogy *az ajtó zárva lehet és bezártan maradhat a hitetlenség miatt.* Aki hisz, belepett Krisztusba, abban a pillanatban, amikor hitt; *aki az ajtón jön be megtartatik, és bejár és kijár majd, és legelőt talál;* így mondja Urunk János tízben.

Aki hisz, örök élete van annak; ehhez kétség nem fér; de másrészt azt olvassuk *„Tehát nem mehettek be hitetlenség miatt.”* Negyven évig voltak Izráel törzsei a pusztában, Kánaán felé zarándokolva, és mégis sohasem érték el az ígélet földjét, a hitetlenség miatt. S mi van veletek, kik már több mint negyven éve éltek e kegyelmi eszközökkel? Jöttök és mentek, jöttök és mentek, hallgatva a prédikációkat, részesedve a szent jegyekben, Isten népéhez csatlakozva az istentiszteletben; hogy van az, hogy negyven éven át, nem mentetek be hitetlenség miatt? Ó, lelkek, azt mondom nektek, hogy ha mindegyikötök oly hosszú életet élne, mint, akkor sem mennétek be, csak ha hinni fogtok Jézus Krisztusban. Amely pillanatban teljes szívvel és lélekkel Belé vetitek bizodalmatokat, máris belül vagytok az áldott kapukon, az Atya Házában. De bármilyen sokáig kértek, kerestek és zörgették, sohasem, juttok be, míg el nem jön a hit, mert a hitetlenség láncra verve tartja az ajtót; s amíg az uralja lelketeket, nincs bemenetel.

Mégis zokon veszed, hogy zörgetned kell? Hát vedd tudomásul, hogy ez a *Magasságos rendelése.* Vannak-e itt olyanok, akik hónapok óta komolyan imádkoznak bebocsátásért? Együtt érzek veletek, mert ilyen volt az én esetem is: nemcsak hónapokig, hanem éveken át imádkoztam. Elmém sötétsége folytán, s az Úr iránti kemény félreértéseim miatt nem találtam békességre, amikor először

kérni kezdtem, noha nagy buzgósággal kerestem azt. Mentem Isten házába, amikor csak tettem, és olvastam a Szentírást mindennap azzal a forró vággyal, hogy megismerjem a helyes utat. De nem nyertem békét, csak hosszú, erős zörgetés után. Hallgass tehát egy olyanra, aki ismeri nyomorúságodat; s halld meg tőlem az értelem szavát. Hát elvárhatjuk-e, hogy bejussunk az irgalom dicsőséges házába az ajtón való zörgetés nélkül? Így gondolkoznánk a mi házuk felől is? Bármely kóborló gondtalanul besurranhat oda?

Nemde ez Isten áldásai elnyerésének általános útja e világon, hogy az embereknek zörgetni kell értük? Akarunk kenyeret termelni a földből; de a földművesnek zörgetnie kell a föld ajtaján ekéjével, s összes mezőgazdasági szerszámaival, mindaddig, míg Istene kezébe adja a termést. Lehet-e valamit is fáradság és munka nélkül elérni e földön? Nemde így szól egy régi szólás: „Verejték nélkül nincs gyönyör; fájdalom nélkül nincs nyereség; őrlés nélkül nincs kenyér” (*No sweat, no sweet: no pains, no gains: no mill, no meal*)? És mi nem akarjuk elfogadni, hogy e mennyei áldások elnyeréséért buzgón kell imádkoznunk, mielőtt azok birtokába jutnánk? Istennél rendszerint ez a szabály, hogy előbb könyörgésre indít, mielőtt áldását adná. És hogyan is lenne ez másképp?

Hogyan üdvözülhetne egy bűnös imádság nélkül? Hisz amely lélek nem imádkozik, annak nincs Krisztusa. Az imádkozó érzület, az imádkozó lelkület, imádkozó hangulat, szokás, az üdvösség szerves részét képezi. Ha nem mondható el egy emberről, „Ímé, imádkozik”, úgy lehet-e remény felőle, hogy ismeri Istenét és békességet nyert nála? A tékozló fiú nem némán állított haza, s nem ostoba hallgatagsággal ment be az atyai házba. Ó, nem, hanem mihelyt meglátta Atyját, máris, kiáltotta: „Atyám, vétkeztem az ég ellen.” Isten közelében a szív kitárul, mert Isten nem néma üdvösséget ad.

Emellett, a kegyelem ajtaján való zörgetésnek, nagy *haszna van, azon nyomban* számunkra. Mintha iskolában lennénk, sokat tanulunk, míg Isten színe előtt imában harcolunk, tusakodunk, egy ideig látszólag sikertelenül. Ezáltal az ember érettebbé, komolyabbá válik; e várakozás az éhségét növeli. Ha első kérésére megkapná az áldást, az olcsó hús lenne számára; ámde mivel sokat kell érte tusakodnia, ezáltal megtanulja nagyra értékelni az elnyert kegyelmet. Így jobban átérzi s meglátja önmaga érdemtelenését is, miközben a kegyelem kapuján kívül áll, s a félelem miatt tántorog. S így egyre buzgóságosabban, hevesebben tud imádkozni; és bár egyszerű kéréssel kezdte először, most elkezd keresni, kutatni, s könnyeivel, sóhajával öntözi imáit, s minden érvelése összetört szívből fakad. Ekként, az ilyen ember, mivel Isten először megalázza s aztán emeli fel őt, sok jót nyer, miközben egy ideig az ajtón kívül tartatik.

Sőt ezen felül, a jövőre nézve tapasztalatokra tesz szert, s képessé válik másokat is vigasztalni. Úgy hiszem, én sohasem lettem volna képes keresőket az ő vívódásaikban vigasztalni, ha magam is nem álltam volna kinn várakozva a hidegben. Folyton hálát érzek korábbi nyomorúságaimért, harcaimért, ha az azokból fakadt eredményekre nézek. Van sok áldott hívő ember, kiknek élet tapasztalatai könyvekben feljegyeztettek, mely könyvek rendkívül értékesek; de sohasem lettek volna ők képesek így könyveket írni, ha nem élték volna át a sóvárgó várakozást, lelki éhséget és szomjúságot, a lélek vajúadását, mielőtt az Úr megjelent volna nekik. Amaz áldott férfiú, Dávid, ki folyton minden hívő embernek tükörképét jelentette - hisz élete minden ember történetének foglalatát képezi – miként festi le magát, amint a feneketlen sárba merül alá! Egyre mélyebbre, és mélyebbre jutott, míg nem a mélységből kiáltott az Úrhoz, és végül az Úr kiemelte őt a rettenetes mocsárból és lábait sziklára állította, azért, hogy elmondhassa másoknak azt, amit az Úr cselekedett az ő lelkével.

Kedves lélek, az Úr gazdagítani akar téged! Az Úr arra készít ezáltal, hogy elmédet megvilágosítva tapasztalt keresztyénné válj. A lelki vajúadások által kutatásol, melyből az élet vize fog felfakadni. Jól jegyezd meg, ha az imádság hajója nem tér azonnal vissza, ez azért van, mert a hajó rakománya áldásoktól terhes. Amikor az imádság sokáig várakozik a feleletre, a válasz annál édesebb lesz, ha végül megérkezik; hasonlóan a gyümölcshez, mely jól megérett, mivel sokáig függött a fán. Ha megnehezedett szívvel zörgetsz most, örömtelt lélekkel fogsz majd énekelni; ezért, ne keseredj el, ha egy ideig bezárt ajtó előtt kell állnod.

II. Másodszor, AZ AJTÓ FOGALMA MAGÁBA FOGLALJA A MEGNYITÁST. Mire jó egy ajtó, mely folyton zárva van? Ilyen esetben kár volt részt építeni a falon. Láttam bizonyos házakat és díszes épületeket, melyeken látszatra ajtó formájú bemélyedések voltak, holott ajtó ott egyáltalán nem volt; az ajtó-utánszat, csak arhitekturális célt szolgált. De az Úr házában ilyen vak-ajtók és vakablakok nincsenek. Az ő ajtóit megnyitásra készítették; azért adta őket, hogy bemenetelre szolgáljanak. És éppen így, Isten áldott evangéliuma arra adatott, hogy általa bemehess az életre és békességre. Hasztalan dolog lenne egy falon kopogtatnod; de egy ajtón bölcs dolog zörgetni, mert megnyitásra készült. Bizonyára bebocsátást nyersz, ha zörgetsz, mert az evangélium emberek számára adott jó hírt jelent. S miként lehetne jó hír, ha megesne, hogy akik őszintén vágnak Krisztushoz jönni és kegyelmért esznek, visszautasítást szenvednének?! - Attól félek, egyes lelkipásztorok által hirdetett evangélium, inkább rossz hírként cseng, mint jó hírként, a felébredt lelkek fülében, mert oly sok érzést és előkészületet követelnek, a bűnös részéről, hogy általa nem jutnak semmi vigasztalásra és reménységre.

Légy biztos abban, hogy az Úr kész mindazokat üdvözíteni, akik az általa megállapított úton akarnak üdvözülni. Egy kedves testvér csodálatos szépséggel fejezte ezt ki imájában hétfő este: „Te, ó, Uram tökéletesen meg vagy elégedve az Úr Jézussal, és ha nekünk is elégséges Ő, úgy mi velünk is elégedett vagy.” Ez az evangélium, röviden összefoglalva. Isten Krisztusban gyönyörködik, s ha te Krisztusban gyönyörködsz, s vele elégedett vagy, úgy Isten előtt kedves vagy, meg van veled elégedve! Ez áldott örömuzenet minden lélek számára, aki kész elfogadni a Krisztus által végbevitt váltságot, és az általa elkészített igazságot.

Kedves barátom, ez az evangélium azért küldetett, hogy a bűnösök elfogadják, és részesedhessenek benne, hisz másként nem küldte volna nekünk az Úr. De talán így szól valaki: „Én olyan nagy bűnös vagyok.” Épp azért! Hisz ha így látod magad, akkor épp az a személy vagy, aki részére e jó hír küldetett. A tökéletes embereknek nincs szükségünk evangéliumra, a bűntelen embereknek nincs szükségük bocsánatra. Nincs szükség áldozatra ott, ahol nincs véték; ahol nincs törvényszegés, nincs szükség ott semmi engesztelésre. Az egészségeseknek nincs szükségük orvosra, hanem a betegeknek. A reménységnek ez ajtaja, melyet Isten készített, ara a célra rendeltetett, hogy bemenetel legyen az életre; és pedig bűnösök előtt nyílik meg; mert ha nem nyitattik meg a bűnösöknek, úgy egyáltalán soha nem fog kinyílni; mert mi mindannyian vétkeztünk, és így mindenki kizárt kell legyen, hacsak Isten szuverén, ingyen kegyelméből ki nem tárul az üdvösség ajtaja a vétkesek számára.

Biztos vagyok benne, hogy ez ajtó meg kell nyíljon azoknak, akiknek semmijük sincs, mit magukkal hozhatnak, s felmutathatnának. Ha nincsenek jó cselekedeteid, érdemeid, megfelelő érzéseid, ha semmid sincs, amivel magad ajánlhatnád, ne csüggedj el, mert az ilyenek számára a legértékesebb Jézus Krisztus; s ezért az ilyenek részére a legelérhetőbb; mert ő örömet adja magát azoknak, akik mindenek felett értékeli őt. Az olyan ember, akinek önmagából van mit felmutatnia, míg meg nem üresedik teljesen, nem fogja Krisztust elnyerni; de aki tudatában van mezítelenségének, szegénységének, és nyomorult állapotának, ez az az ember, akiért Krisztus váltságot fizetett, és drága áron megváltotta őt. Erről ismerheted meg a megváltott embert: mert ő érzi fogságát, és elismeri, hogy örökre rabságban kellene élnie, hacsak Krisztus váltsága által szabadulást nem nyer.

Szeretteim, a reménység ajtaja megnyílik számotokra, mégha tudatlanok, gyengék és teljesen képtelenek vagytok is a törvény nagy feltételeinek teljesítésére. Amikor igénk azt mondja: „Zörgessetek, és megnyitattik néktek”, ezzel azt tanítja, hogy az *áldásokhoz való bemenetel elnyerése egyszerű és minden*

ember számára elérhető. Ha egy olyan ajtón kellene bemennem, mely erősen bezárt és biztosított lenne, úgy szerszámokra és szaktudásra lenne szükségem. Megvallom, nem értek az ilyen mesterséghez; el kellene küldjétek egy szakember után, aki érti az ilyesmit. De ha egyszerűen csak az van mondva, hogy zörgetni kell, úgy még ha teljesen képzetlen vagyok is az ajtók megnyitásában, azt tudom, hogy kell zörgetni. Bármely tanulatlan ember képes erre, ha ez minden, amit a bebocsátásért tenni kell. Van-e itt olyan személy, aki képtelen két szót összerakni imában? Nem számít, barátom; zörgetni az is tud, akinek nincs nagy ékesszólása. Talán valaki így kiált, „Nekem nincs iskolám”. Ne törődj vele, ahhoz, hogy zörgetni tudj, nem kell filozófus légy. Egy néma is tud zörgetni. A vak is képes erre. Még eltörött kézzel is megpróbálhatja az ember. Aki sohasem vett könyvet a kezébe, az is képes felemelni a kopogtató kalapácsot, s engedni, hogy leessen.

A menny kapuja kinyílásának módja csodálatosan leegyszerűsített azok számára, kik elég alázatosak arra, hogy kövessék a Szent Lélek vezetését, és készek hittel kérni, keresni és zörgetni. Isten nem olyan üdvösséget szerzett, melyet csakis tanult emberek érthetnek meg; nem olyan evangéliumot készített, melynek leírására vaskos kötetek igényeltetnének; tudatlanok számára volt ez szánva, együgyűeknek és halál szélén állóknak, éppúgy mint másoknak, és ezért olyan egyszerűnek kell lennie, mint az ajtón való zörgetésnek. Így hangzik: Higgycs és élscs. Keresd az Urat teljes szívvel és lelccel és erővel, Jézus Krisztus által, s az irgalom ajtaja bizonyosan megnyitja neked. A kegyelem ajtaja azért adatott, hogy bemenetelül szolgáljon az írástudatlan népnek is, és ezért minden zörgető számára megnyitja.

Meggyőződéssel mondom, hogy ez ajtó megnyílik számodra is, hisz oly sok lélc számára megnyílt már előtted. A jelenlevők közül százaknak nyitotta meg már. Kedves testvéreim és nővéreim! ugye készek vagytok felállni, s elmondani, miként nyitotta meg az Úr az üdvösség ajtaját számotokra? Ez az ajtó sok lélc előtt megnyílt az utóbbi hetekben. Tanúci voltunk, amint előre jöttek többen, s elmondták, az Úr kegyelme folytán miként nyertek bemenetelt az ő irgalmába, noha egy ideig attól rettegték, hogy ez az ajtó soha nem nyílik meg számukra, s már a kétségbeesés szélén álltak. Nos, ha az ajtó oly gyakran kinyílt mások számára, mért ne fordulna még egyszer a sarkán teéretted is? Csak zörgess, Isten irgalmába vetett hittel, s nemsokára erőszakosságod előtt fel fog tárulni.

Isten dicsőségére szolgál, ha megnyitja e kegyelmi ajtót: és ez az egyik ok, amiért biztosak lehetünk, hogy megnyitja azt. Azt nem várhatjuk tőle, hogy olyat tegyen, ami dicsőségén csorbát ejt; de azt elvárhatjuk, hogy olyat tegyen, ami szent tulajdonságait megdicsőíti. Nagymértékben dicsőségére lesz az ő irgalmának, türelmének, szeretetének, kegyelmének, jóságának, ha Isten

megnyitja az ajtót oly érdemtelen bűnösnek, mint te vagy. Ezért zörgess, zörgess! Zörgess, mert Isten gyönyörködik az irgalmasságban! Zörgess, mert valahányszor az ajtó fordul a sarkán Isten jóságáról tesz bizonyosságot! Zörgess szent bizodalommal, ebben a pillanatban, mert „megnyittatik” néked. Olyan ajtó ez, mely bezártnak tűnik, de mivel ajtó, képes a megnyitásra.

III. Harmadszor, zörgesetek, mert **KOPOGTATÓ ESZKÖZ VAN BIZTOSÍTVÁ** részedre. Amikor egy házba látogatókat fogadnak, általában a kopogtató eszközt odahelyezik az ajtó fölé; ha viszont nincs ott, gyakran olvashatjuk: NINCS FOGADÁS. Mielőtt a csengők bejöttek szokásba, a kopogtatás volt gyakorlatban, s az embereknek természetes volt, ha ajtajukon kopogtatásokat hallottak. Volt egy szeg kívül beverve az ajtófélfába, s azon függött a kopogtató kalapács. S olykor az emberek oly erősen kopogtattak vele, hogy szólássá vált: az ilyen ütések ha a fejét érnék, halálosak lennének. Szeretném, ha ilyen kopogtatáshoz hasonlítana az imátok.

Zörgess a menny kapuján oly erősen, oly buzgón, mint ahogy elődeink kopogtattak az ajtón. Nem történt még meg, hogy valaki úgy zörgetett az ajtótokon, hogy zengett bele az egész ház? Vannak egyes barátaink, kik oly hevesek, oly erősen kopogtatnak, mintha nyomban be akarnának törni. Meglehet, vannak mások, finomabb ízlésűek, kik oly gyöngéden kopogtatnak, hogy bent meg se hallják, s ezért aztán várniuk kell. De akikről én beszélek sohasem esnek ebbe a hibába, mert oly erősen zörgetnek, úgy felzavarnak mindenkit odabenn, hogy az ajtónálló nyomban beereszti őket, mert fél, dörgedelmesen másodszor is kopogtatni fognak. Ilyen módon imádkozzunk mi is! Imádkozzunk erőteljesen és ne hagyjuk abba, míg bebocsátást nem nyerünk.

Azt mondtam, hogy az Úr gondoskodott *zörgető eszközeiről*. Mi ez az eszköz?

Mindenekelőtt *Isten ígéreteiben* található. Biztosak lehetünk, hogy zörgetésünk nem lesz hiábavaló, ha Isten egy ígéretére tudunk hivatkozni. Jó, ha így szólunk az Úrnak: „Cselekedjél úgy, ahogy szóltál.” Micsoda erő van az ígére való hivatkozásban, ha Isten esküjére, szövetségére építünk! Olyan ez, mintha egy ember a másik elé tartaná az ígéret szelvényét, mely tartalmazza a napot melyen, ígérete szerint meg kell kapnia az abban a megígért dolgot. Isten ígéretei az ő bankjegyei, és ő nem feledkezik meg róluk. Sohasem mondta még el róla senki, hogy hűtlen lett ígéretének valamely bankjegyéhez, és ez soha nem is fog megtörténni. Ha tudsz csak egy ígéretet is idézni, mely a te állapotodra érvényes, s azt hitben az Úr elé tudod tárni, ezt mondva: „Emlékezzél meg a te szolgáltnak adott ígéretedről, amelyhez nékem reménységet adtál” - úgy meg kell nyerned

az áldást. Az ígéretre való hivatkozás oly erőssé teszi a zörgetést a menny kapuján, hogy az nyomban megnyílik.

A nagy kopogtató eszköz azonban az *Úr Jézus Krisztusnak a neve*. Ha valaki hozzád jönne, távollevő szeretett fiad nevében, s ha felmutatna megbízható bizonyítékokat és egy levelet melyben ez lenne írva: „Atyám, e levél kézbesítőjével bánj különleges szeretettel, énérettem”, úgy teljes biztos kedves lennél iránta. Tegyük fel, hogy az említett személy felhatalmazott lenne, hogy egy bizonyos összeget átvegyen a te fiad nevében; ugye odaadnád a pénzt? Nos, amikor Istenhez megyünk és a Krisztus nevére hivatkozunk, ez azt jelenti, hogy Krisztus tekintélyére hivatkozunk; hogy úgy kérjük Istent, mintha Krisztus helyében lennénk; és elvárjuk, hogy úgy adja nekünk az áldást mintha Krisztusnak adná azt. Látásom szerint ez valamivel több annál, mintha Krisztus érdemében imádkoznánk. Úgy gondolom, az apostolok először Krisztus érdemében imádkoztak, de Jézus azt mondja nekik: „Eddig még semmit sem kértetek az én *nevemben*.” Ez az imádkozásnak egy magasabb foka, és amikor Krisztus nevére hivatkozunk az Atyánál, akkor biztos, dicsőségesen győzedelmeskedünk.

Egy kezdetleges metodista összejövetelel egy személy imádkozni próbált, de nem ment neki. S akkor, hirtelen egy hang hallatszott a terem sarkából: „Hivatkozz a vére, testvér! Hivatkozz a vére!” Megvallom, nem nagyon örülök az ilyen megszakításoknak, ám ez mégis dicséretes, mert megadta a helyes alaphangot, az imádkozót megfelelő alapra helyezte. Hivatkozz a Jézus Krisztus drága vérére, s akkor úgy fogsz zörgetni, hogy meghallgatást nyersz.

„Ó, jaj!” – szól valaki – „én látom a zörgető eszközt; mert tudok valamit az ígéretekről, és a mi Urunk személyéről; de *hogyan zörgessek?*” – *A hit kezével*.

Higgyed teljes szívvel, hogy Isten megtartja az ő ígéretét, kérd őt, hogy ezt megtegye, és így zörgess. Higgyed, hogy Jézus méltó, akinek nevére hivatkozol, és zörgess azzal a bizalommal, hogy Isten megdicsőíti az ő drága Fiának Nevét.

„Ó, jaj!” – mondod. – „Az én kezem nagyon gyenge”.

Akkor emlékezz, hogy a Szentlélek segít a mi erőtlenségünknek. Kérd őt, hogy tegye kezét a te kezre, és így képes leszel kitartóan, erőteljesen zörgetni.

Kérve kérlek titeket, zörgesetek minden erőtökkel; és zörgesetek sűrűn. Ha nem vagy még Krisztusban, kedves hallgatóm, ne engedj álmod szemeidnek, se szempilládra szendert, míg őt meg nem találod. Ha imádkoztál egyszer, menj, és imádkozz újra; s ha már tízszer imádkoztál, folytasd még tovább állhatatosan az imádkozást. Zörgess teljes erőddel, lelkednek teljes elevenségével, mintha életedért harcolnál! Úgy zörgess, mint az az ember, ki látja a farkast felé közeledni, készen hogy rátámadjon! Úgy zörgess, mint az, ki tudatában van, hogy halálra fagy az ajtónál, ha bebocsátást nem nyer! Vesd hát lelkedet bele e

munkába! Mondd ezt az Úrnak: „Kérlek könyörülj rajtam! Ó, könyörülj rajtam most! Elernyedek, meghalok, ha szeretetedet ki nem nyilvánítod irántam, s be nem fogadsz a te házába, a te szívedbe, hogy a tied legyek örökre.” „Zörgessetek és megnyittatik nektek!” – Ím, bemutattam nektek a zörgető eszközt.

IV. Továbbá, számotokra, akik zörgettek a kapun, **EGY ÍGÉRET VAN ADVA.** Ez több annál, hogy előttetek áll egy ajtó, s szabad zörgetnetek rajta. A kapu felett álló írásban világos ígéret tárul elétek. Olvassátok. Meglehet, hogy elfáradtatok, nincs erőtök; olvassátok az ígérést, s új erőt nyertek.

„Zörgessetek, és megnyittatik nektek.” Figyeld meg, mily világosan, *bizonyosan* hangzik ez az ígéret; mint fényes lámpa, világít. A szeretet betűivel írott eme felirat fényt áraszt minden környékező sötétséggel szemben, s e fény ezekből a szavakból fakad, „*Megnyittatik nektek*”. Ha a legkedvesebb ember ajtaján zörgetsz is, nem találsz előzetesen ilyen ígéretra, és mégis zörgetsz, bizalmasan; mennyivel inkább kell hát bátor bizalommal járulnod a kegyelem ajtajához, amikor világosan ki van jelentve: „Zörgessetek és megnyittatik nektek”.

Ne felejtse el, hogy ez ígéret *ingyenes*. Sohasem kérted te az Urat, hogy ilyen ígét adjon neked; ezt spontán jósága folytán ejtette ki. Soha nem jöttél azért Jézushoz, hogy ilyen ígéréssel biztosítson, hogy meghallgatja imádat. Sőt, ellenkezőleg, nem is imádkoztál soha. Meglehet, hogy negyven éve élsz a világon, de soha nem imádkoztál még igazán. Ámde az Úr az ő túlradó, szívélyes szeretetében ezt az ígérést adja neked, „Zörgess, és megnyittatik neked”. Miért kételkedsz hát? Azt gondolod, nem fogja szavát betartani? Isten, aki nem hazudhat, ki ígéréstét nem kényszerből tette, hanem szabadon, önként, isteni természetének kiválóságából, azaz szeretetéből, azt mondja a szegény bűnösöknek: „Zörgessetek, és megnyittatik nektek”! Ó, légy biztos ebben, mert ő komolyan gondolta ezt; s amikor az ég és a föld elmúlik, az ő szava mégis állni fog, és sem te, sem bármely más bűnös, aki az ő ajtaján zörget, nem fog elutasítást szenvedni.

Ez a felírás *sokaknak szolgált már bátorításul* a zörgetésre: amikor más közel álltak a csüggedéshez, s szinte feladtak minden további keresést, újra elolvasták ez örvendeztető sorokat: „Zörgessetek, és megnyittatik nektek”, s ismét felbátorodtak, s a kapu újra zörgetésüktől zengett.

Nos, azt gondolod, hogy Isten tréfát úz velünk, hogy bolondokká tegyen bennünket, hogy reményt gerjeszt a nyomorult bűnösökben, csak azért, hogy aztán csalódást okozzon nekik? Vajon ígérete által arra késztet, hogy zörgess, hogy aztán nevéssen rajtad? Mondott-e valaha az irgalom Istene ilyesmit:

„Hívtalak, s ti jöttetek; kiterjesztettem kezeimet, s ti közel jöttetek hozzám; de én mégis csak nevetek a ti nyomorúságotokon, s gúnyollak titeket, ha eljön az, amitől ti féltetek”? - Hisz még egy gonosz ember is nehezen szólna így: egy ilyen beszéd inkább a Sátánhoz illene, mint Istenhez. Ne adj helyet a gondolatnak, hogy a minden kegyelemnek Istene így bánják egy keresővel; ha valamikor is megfordul fejedben, vedd ki, mondván: „Ő, aki imádkozni tanított engem, ezáltal magát arra kötelezte, hogy meg is hallgatja imámat. Nem azért hív magához, hogy hiába zörgessek! Ezért hát ismét zörgetek, most még erősebben mint valaha, az ő igéjére és igazságára támaszkodva.” Ó, bárcsak ne hagynád abba zörgetésedet, míg az üdvösség ajtaja meg nem nyílik számodra! Az Úrnak ez az ígérete ingyen adatott nekünk, és ez ígéret erejében zörgetünk, ezért biztosan vagyunk, hogy az Úr nem fogja elutasítani benne bízó szolgálóit.

Az itt ígért áldás *minden zörgetőre vonatkozik*. „Zörgessetek és megnyitattik néktek.” Az Úr nem tagadta meg tőled, kedves hallgatóm az imádság kiváltságát, azt sem mondta, hogy nem fogja meghallgatni kérésedet. Szabad zörgetned, s joggal számíthatsz, hogy az ajtó megnyílik neked. - Én hiszem a kiválasztás áldott tanítását, és örvendek benne. Ámde tudom, hogy az az Isten titka, miközben a mi prédikálásunk alapszabálya ez: „Hirdessétek az evangéliumot minden teremtségnek”. Szeretném tehát mondani mindenkinek személyesen, aki itt van, „Zörgess, és megnyitattik néked”. Az Úr tudja, ki fog zörgetni, „mert ismeri az Úr az övéit”. De zörgess, barátom, zörgess most, és hamarosan meglátod, hogy te is Isten kiválasztottai közé tartozol. - Hallottad-e más az egyszeri Malakiás esetét? Amikor egy methodista barátja egy összeg pénzt szándékozott neki adni, mosolyogva ezt kérdezte tőle: „Malakiás, nem tudom, oda kell-e adjam e pénzt neked, vagy sem, mert nem vagyok biztos, vajon predesztinálva vagy-e rá, vagy sem. Meg tudod-e mondani nekem, hogy Isten eleve elrendelése szerint megillet-e téged ez a pénz, vagy sem?” Malakiás rögtön válaszolt: „Tedd a pénzt a kezembe, s aztán válaszolok”. Mihelyt az összeg Malakiásnál volt, tudta, hogy predesztinálva volt rá; de addig nem tudhatta, míg birtokába nem került. Hasonlóképpen az Úr tanácsa is akkor jelentetik ki hitünk számára, amikor az megragadja Krisztust, s magához öleli, de nem előbb. Zörgess azonnal. Ha a bebocsátásra vagy rendelve, tudom, zörgetni fogsz, és mindaddig zörgetsz, míg bebocsátást nem nyersz; mert így szól az ígéret, és senki sem kivétel alóla: - „zörgessetek és megnyitattik néktek”. Ez alapszabály az Úrnál, hogy aki zörget, annak megnyitattik az ajtó.

Legyen áldott Isten, ez igének betűi dicsón fénylenek, mint nyomtatott csillagok, s folyton fényleni is fognak, az élet hajnalhasadásától annak naplementéig. Mindaddig, míg egy ember él, ha zörget Isten ajtaján, bizonyosan megnyitattik számára. Meglehet hosszú ideje lázadó voltál, s lehet, annyira

felhalmoztad bűneidet, hogy úgy tűnik, minden reményt elzárnak már előled; de zörgess csak mégis Krisztusnál, az ajtón, mert neked is megnyílik. Még ha utolsó órád lenne is most, de ha reszkető kezekkel tudnál zörgetni az ajtón, megnyitattna néked. De vigyázz, ne halogasd a zörgetés napját, azt gondolva, hogy Isten úgylis hosszútűró és nagyirgalmú! Inkább most, ma zörgess, épp most, miközben a padban ülsz! S ha nem nyersz azonnal választ, bízom abban, hogy amint hazamész titkos imában Istenhez fogsz kiáltani: „Uram, nem bocsátlak el, míg meg nem áldasz engem. Ha te meg nem találsz, elveszett vagyok; ha Üdvözítőmet és Uramat meg nem találom, elveszett teremtés vagyok! Ó, nem játszom az imával most, egész lelkemből kérem; Krisztusra van szükségem! Órá vetem magam, s ő engesztelő áldozatában bízom. Ó, jelentsd ki magad nekem, mint bűnbocsátó Isten!“. És az Úr biztosan felelni fog neked. *Megkerestem az Urat és meghallgatott engem.* Ha valamely lélek az Urat keresi, bizonyos vagyok, hogy Jézus Krisztus által biztosan üdvözülni fog. Csak próbáld ki! Az Úr áldjon meg téged drága Lelkével.

V. Egy pont van még hátra, s befejezem. Amikor az ajtó kinyílik, **DICSŐSÉGES MEGNYITÁS LESZ AZ SZÁMODRA.** „Zörgessetek és megnyitattik néktek.” Mi következik azután? Azon nyomban, te, aki zörgettél belépsz. Ha őszinte volt zörgetésed, amely pillanatban meglátod Krisztust, mint Üdvözítőt, el is fogadod őt, mint Megváltódat, Uradat. Lépj be Krisztusba hit által. „Ímé, egy nyitott ajtót adtam eléd, melyet senki be nem zárhatja azt”. Ne késlekedj bemenni! Eddig azt gondoltad, hogy számos akadály és nehézség van utadban, de valójában nem így van. Higgy, és élsz! Amikor zörgetésedre adott válaszként nyílni látod az ajtót, kelj fel nyomban, ne habozz!

Gondold meg, hogy az ajtó megnyitása nem csak *bemenetelt* nyújt részedre, hanem *biztonságodat* is biztosítja. Aki egyszer belépett Krisztusba, az örökre biztonságban van. Csak lépj át a vértől hintett szemöldökfa alatt, csak nyugodj meg ama Szerelmesben, s többé örökké el nem veszel. Az élet, melyet ő ad, örök, ezért sohasem halsz meg. Az öldöklő angyal, bárhol pusztítson is, téged el nem ér, el fog menni melletted. Csak higgy, és üdvözülsz; csak bízz Krisztusban teljes szíveddel, lelkeddel és erőddel, s nyomban eljött házadhoz az üdvösség, s te is elérkeztél az üdvösség házához.

De ennél még több áldásban is fogsz részesedni, hisz *elnyered a fiúságot*. Ha egyszer belépsz a kegyelem kastélyába, többé nem idegenként, vagy vendégként leszel kezelve, hanem mint a háznak egy fia. Az Atya asztalánál fogsz ülni, s úgy fogsz enni és inni ott, mint fiú, mint örökös, mint Krisztusnak örökostársa. Tied lesz a szeretet nagy házának szabadsága, bősége és öröme. Istennek jobbján gyönyörűségek vannak örökké, s mindez a te örökségedet fogja képezni. Igen, és ezen felül, amikor egyszer beléptél a szeretet házába, szabad belépésed lesz

annak belső szobáiba is. Isten házának előcsarnoka is már a teljes biztonság helye. De onnan a ház Ura bevezet a titkos szobákba, s megmutatja neked az ő kincseit, feltárja előtted tárházait, úgyhogy kegyelemről kegyelemre jutsz, dicsőségről dicsőségre, erőről erőre, folytonos előhaladással. Mindez csak személyes tapasztalat által érthető meg igazán, s ezt a tapasztalatot csak zörgetés által lehet elérni.

Még ezt hadd mondjam el, s aztán végeztem. Egyes emberek úgy vélik, hogy ha elkezdtek imádkozni, s ha egy kis buzgóságot tanúsítottak az imában, ez már elég. De az imádság nem a cél, hanem csak eszköz. A zörgetés nem minden. Az üdvösség nem zörgetésből áll: be kell *lépned* az ajtón. Ha közületek valaki komolyan keres, ennek én nagyon örvendek; ha zörgetsz, jól teszed. De ha így szólsz: „Engem teljesen megelégit az, hogy itt, az ajtónál kívül állok és zörgetek”, erre szomorúság tölt el. A legnagyobb ostoba vagy, mert ahelyett, hogy a célra törnél, az eszközökben gyönyörködsz.

Be kell lépned az ajtón, mert másként zörgetésed hiábavaló. Elég lenne-e valaki részére is köztetek, ha meglátogatja barátját, ha e látogatás csak annyiból állna, hogy egy órát az ajtón kívül áll és zörget? Szólnál-e valaha is így: „Én nem kívánok semmi többet: Megelégedve ülök itt a küszöbön, s olykor fel-felállok és zörgetek”? A zörgetés nem ad neked vacsorát, problémáidat sem oldja meg. A zörgetés csak a bemenetel útja. De ha megrekedsz a zörgetésnél, alaptalan munkát végeztél. A legbuzgóbb imádság is csak egy eszköz Krisztus megragadására. Az evangélium így hangzik: „Higgy az Úr Jézus Krisztusban, és üdvözülsz.” Jöjj hát Krisztushoz! Ha az ajtót zárva találod, zörgess! De ne feledd, az ajtó valójában nincs bezárva, csak a te aggódó félelmedben érzed így! A menny kapuja éjjel és nappal nyitva áll. Higgy most, és élsz! Bízz Jézus Krisztus érdemében és máris felöltöztetel abba. Bízz Krisztus vérében, s megmosattál általa. A hit azon nyomban üdvözít. Megéri Jézust, s a gyógyító erőt azonnal tapasztalja a lélek. A hit rálép a küszöbre, s a lélek máris biztonságban van. Adja az Úr, hogy most, azonnal belépj, s aztán ez lesz a mi örömünk, az angyalok öröme, s a mennyei Atyának öröme, örökkön örökké, hogy megmenekedtél a pusztulástól. Ámen.

A PRÉDIKÁCIÓ VÁZLATA

Bevezetés:

- ez igeveres kapcsolata az előző verssel: „Ne dobjátok gyöngyeiteket...”
- hármas buzdítás (kérjetelek, keressetek, zörgessetek) fontossága, - fokozatossága, összefüggő kapcsolata

- utalás Bunyan Zarándok Útjára (az Út vége és kezdete)

I. A KEGYELEM AJTAJA SZÁMODRA BEZÁRTNAK TŰNHET.

- Ez a tudat nagy mértékben a te saját félelmeidnek az eredménye.
- Nincs oly erősen bezárva, mint ahogy a mi szívünknek ajtaja volt (utalás „A Világ Világossága” című festményre).
- az ajtó zárva lehet és bezártan maradhat a hitetlenség miatt.
- zörgetned kell: ez a Magasságos rendelése
- a zörgetés azonnali haszna számunkra
- képessé tesz másokat is vigasztalni.
- az Úr gazdagítani akar téged

II. AZ AJTÓ FOGALMA MAGÁBA FOGLALJA A MEGNYITÁST.

- Valódi ajtó (nem látszat, dísz)
- az Úr kész mindazokat üdvözíteni, akik az általa megállapított úton akarnak üdvözülni
- az evangélium azért küldetett, hogy a bűnösök elfogadják
- ez ajtó meg kell nyíljon azoknak, akiknek semmijük sincs, mit felmutassanak – még ha tudatlanok, gyengék és teljesen tehetetlenek is
- az áldásokhoz való bemenetel elnyerése egyszerű, és minden ember számára elérhető.
- sok lélek számára megnyílt már előtted
- Isten dicsőségére szolgál, ha megnyitja e kegyelmi ajtót

III. KOPOGTATÓ ESZKÖZ VAN BIZTOSÍTVA.

- A zörgető eszközről; – hajdani zörgetési mód; – erős zörgetés (erőszakos imádság)
- Isten ígéretei;
- Úr Jézus Krisztusnak a neve
- „Hogyan zörgessek?” – A hit kezével
- más kérdések megválaszolása

IV. EGY ÍGÉRET VAN ADVA.

- Bizonyos,
- Ingyenes
- sokaknak szolgált már bátorításul
- minden zörgetőre vonatkozik

V. DICSŐSÉGES MEGNYITÁS LESZ AZ SZÁMODRA.

- Elnyered a bemenetelt,

- a biztonságot
- a fiúságot, s annak minden áldását
- De be kell lépned; magában a zörgetés nem üdvösség.

Bölcs mondások a prédikációból

Az imában való hanyatlás megingatja békénk fundamentumát, és kiszáraztja bizodalunk erejét.

A szentség nélkülözhetetlenül szükséges a hatékony imádkozáshoz. Az imádság erejét a szentség adja. Az életnek zörgetnie kell, miközben a nyelv kér és a szív keres.

Az ég alatt semmi sem oly visszafizető, jövedelmező, mint a győzedelmes imádkozás.

Istennél rendszerint ez a szabály, hogy előbb könyörgésre indít, mielőtt áldását adná.

Folyton hálát érzek korábbi nyomorúságaimért, harcaimért, ha az azokból fakadt eredményekre nézek.

A lelki vajúdások által kutatásol, melyből az élet vize fog felfakadni.

Ha az imádság hajója nem tér azonnal vissza, ez azért van, mert a hajó rakománya áldásoktól terhes.

Az Úr házában vak-ajtók és vakablakok nincsenek. Az ő ajtóit megnyitásra készítettek; azért adta őket, hogy bemenetelre szolgáljanak.

Amely lélek nem imádkozik, annak nincs Krisztusa.

Amely pillanatban teljes szívvel és lélekkel Krisztusba vetitek bizodalmatokat, máris belül vagytok az áldott kapukon, az Atya Házában. De bármilyen sokáig kértetek, kerestek és zörgettetek, sohasem, juttok be. Amíg a hitelenség uralja lelketeket, nincs bemenetel.

Biztos lehetsz abban, hogy az Úr kész mindazokat üdvözíteni, akik az általa megállapított úton akarnak üdvözülni.

„Uram, Te tökéletesen meg vagy elégedve az Úr Jézussal; és ha nekünk is elégséges Ő, úgy mi velünk is elégedett vagy!”

Isten Krisztusban gyönyörködik, s ha te Krisztusban gyönyörködsz, s vele elégedett vagy, úgy Isten előtt kedves vagy, Ő meg van veled elégedve!

Az olyan ember, akinek önmagából van mit felmutatnia, míg meg nem üresedik teljesen, nem fogja Krisztust elnyerni; de aki tudatában van mezítelenségének, szegénységének, és nyomorult állapotának, ez az az ember, akiért Krisztus váltságot fizetett, és drága áron megváltotta őt. Erről ismerheted meg a megváltott embert.

Ahhoz, hogy zörgetni tudj, nem kell filozófus légy. Egy néma is tud zörgetni. A vak is képes erre. Még eltörött kézzel is megpróbálhatja az ember.

A menny kapuja kinyílásának módja csodálatosan leegyszerűsített azok számára, kik elég alázatosak arra, hogy kövessék a Szent Lélek vezetését, és készek hittel kérni, keresni és zörgetni.

Az imádság nem a cél, hanem csak eszköz. A zörgetés nem minden. Az üdvösség nem zörgetésből áll: be kell *lépned* az ajtón.

Amikor Istenhez megyünk és a Krisztus nevére hivatkozunk, ez azt jelenti, hogy Krisztus tekintélyére hivatkozunk; hogy úgy kérjük Istent, mintha Krisztus helyében lennénk; és elvárjuk, hogy úgy adja nekünk az áldást mintha Krisztusnak adná azt.

Azt kérdezed: hogyan zörgess?” – A hit kezével. Ha hited gyenge a Szentlélek segít. Kérd őt, hogy tegye kezét a te kezedre, és így képes leszel kitartóan, erőteljesen zörgetni.

Úgy zörgess, mint az az ember, ki látja a farkast felé közeledni, készen hogy rátámadjon! Úgy zörgess, mint az, ki tudatában van, hogy halálra fagy az ajtónál, ha bebocsátást nem nyer! Vesd hát lelkedet bele e munkába!

Az Úr tanácsvégzése (hogy ki vagyunk-e választva) akkor jelentetik ki hitünk számára, amikor azzal megragadjuk Krisztust, s magunkhoz öleljük Őt, de nem előbb.

Szemelvények, részletek, KÓSTOLÓ, ÍZELÍTŐ A PRÉDIKÁCIÓBÓL

Illusztráció

Kedves lélek, az Úr gazdagítani akar téged! Az Úr arra készít ezáltal, hogy elmédet megvilágosítva tapasztalt keresztyénné válj. A lelki vajúadások által kutatásol, melyből az élet vize fog felfakadni. Jól jegyezd meg, ha az imádság hajója nem tér azonnal vissza, ez azért van, mert a hajó rakománya áldásoktól terhes. Amikor az imádság sokáig várakozik a feleletre, a válasz annál édesebb lesz, ha végül megérkezik; hasonlóan a gyümölcshöz, mely jól megérett, mivel sokáig függött a fán. Ha megnehezedett szívvel zörgetsz most, örömtelt lélekkel fogsz majd énekelni; ezért, ne keseredj el, ha egy ideig bezárt ajtó előtt kell állnod.

Kiválasztás, predestináció

Én hiszem a kiválasztás áldott tanítását, és örvendek benne. Ámde tudom, hogy ez az Isten titka, miközben a mi prédikálásunk alapszabálya ez: „Hirdessétek az evangéliumot minden teremtsnek”. Szeretném tehát mondani mindenkinek személyesen, aki itt van, „Zörgess, és megnyittatik néked”. Az Úr tudja, ki fog zörgetni, „mert ismeri az Úr az övét”. De zörgess, barátom, zörgess most, és hamarosan meglátod, hogy te is Isten kiválasztottai közé tartozol. - Hallottad-e más az egyszeri Malakiás esetét? Amikor egy metodista barátja egy összeg pénzt szándékozott neki adni, mosolyogva ezt kérdezte tőle: „Malakiás, nem tudom, oda kell-e adjam e pénzt neked, vagy sem, mert nem vagyok biztos, vajon predestinálva vagy-e rá, vagy sem. Meg tudod-e mondani nekem, hogy Isten eleve elrendelése szerint megillet-e téged ez a pénz, vagy sem?” Malakiás rögtön válaszolt: „Tedd a pénzt a kezembe, s aztán válaszolok”. Mihelyt az összeg Malakiásnál volt, tudta, hogy predestinálva volt rá; de addig nem tudhatta, míg birtokába nem került. Hasonlóképpen az Úr tanácsa is akkor jelentetik ki hitünk számára, amikor az megragadja Krisztust, s magához öleli, de nem előbb.

Zörgess azonnal. Ha a bebocsátásra vagy rendelve, tudom, zörgetni fogsz, és mindaddig zörgetsz, míg bebocsátást nem nyersz; mert így szól az ígélet, és senki sem kivétel alóla: - „zörgessetek és megnyitvatik néktek”.

Spurgeon egyszerű teológiája

A menny kapuja kinyílásának módja csodálatosan leegyszerűsített azok számára, kik elég alázatosak arra, hogy kövessék a Szent Lélek vezetését, és készek hittel kérni, keresni és zörgetni. Isten nem olyan üdvösséget szerzett, melyet csakis tanult emberek érthetnek meg; nem olyan evangéliumot készített, melynek leírására vaskos kötetek igényeltetnének; tudatlanok számára volt ez szánva, együgyűeknek és halál szélén állóknak, éppúgy mint másoknak, és ezért olyan egyszerűnek kell lennie, mint az ajtón való zörgetésnek. Így hangzik: Higgy és élsz. Keresd az Urat teljes szíveddel és lelkeddel és erőddel, Jézus Krisztus által, s az irgalom ajtaja bizonyosan megnyitvatik néked.

.....

Légy biztos abban, hogy az Úr kész mindazokat üdvözíteni, akik az általa megállapított úton akarnak üdvözülni. Egy kedves testvér csodálatos szépséggel fejezte ezt ki imájában hétfő este: „Te, ó, Uram tökéletesen meg vagy elégedve az Úr Jézussal, és ha nekünk is elégséges Ő, úgy mi velünk is elégedett vagy.” Ez az evangélium röviden összefoglalva. Isten Krisztusban gyönyörködik, s ha te Krisztusban gyönyörködsz, s vele elégedett vagy, úgy Isten előtt kedves vagy, meg van veled elégedve! Ez áldott örömmel minden lélek számára, aki kész elfogadni a Krisztus által végbevitt váltságot, és az általa elkészített igazságot.

Jézus nevében kérni az Atyát

Ha valaki hozzád jönne, távollevő szeretett fiad nevében, s ha felmutatna megbízható bizonyítékokat és egy levelet melyben ez lenne írva: „Atyám, e levél kézbesítőjével bánj különleges szeretettel, énérettem”, úgy teljes biztos kedves lennél iránta. Tegyük fel, hogy az említett személy felhatalmazott lenne, hogy egy bizonyos összeget átvegyen a te fiad nevében; ugye odaadnád a pénzt? Nos, amikor Istenhez megyünk és a Krisztus nevére hivatkozunk, ez azt jelenti, hogy Krisztus tekintélyére hivatkozunk; hogy úgy kérjük Istent, mintha Krisztus helyében lennénk; és elvárjuk, hogy úgy adja nekünk az áldást mintha Krisztusnak adná azt. Látásom szerint ez valamivel több annál, mintha Krisztus érdemében imádkoznánk. Úgy gondolom, az apostolok először Krisztus érdemében imádkoztak, de Jézus azt mondja nekik: „Eddig még semmit sem kértetek az én *nevemben*.” Ez az imádkozásnak egy magasabb foka, és amikor

Krisztus nevére hivatkozunk az Atyánál, akkor biztos, dicsőségesen győzedelmeskedünk.

Humor

Egy kezdetleges metodista összejövetelen egy személy imádkozni próbált, de nem ment neki. S akkor, hirtelen egy hang hallatszott a terem sarkából: „Hivatkozz a vérre, testvér! Hivatkozz a vérre!” Megvallom, nem nagyon örülök az ilyen megszakításoknak, ám ez mégis dicséretes, mert megadta a helyes alaphangot, az imádkozót megfelelő alapra helyezte. Hivatkozz a Jézus Krisztus drága vérére, s akkor úgy fogsz zörgetni, hogy meghallgatást nyersz.

Hallottad-e más az egyszeri Malakiás esetét? Amikor egy metodista barátja egy összeg pénzt szándékozott neki adni, mosolyogva ezt kérdezte tőle: „Malakiás, nem tudom, oda kell-e adjam e pénzt neked, vagy sem, mert nem vagyok biztos, vajon predesztinálva vagy-e rá, vagy sem. Meg tudod-e mondani nekem, hogy Isten eleve elrendelése szerint megillet-e téged ez a pénz, vagy sem?” Malakiás rögtön válaszolt: „Tedd a pénzt a kezembe, s aztán válaszolok”. Mihelyt az összeg Malakiásnál volt, tudta, hogy predesztinálva volt rá; de addig nem tudhatta, míg birtokába nem került. Hasonlóképpen az Úr tanácsa is akkor jelentetik ki hitünk számára, amikor az megragadja Krisztust, s magához öleli, de nem előbb.

Légy biztos abban, hogy az Úr kész mindazokat üdvözíteni, akik az általa megállapított úton akarnak üdvözülni. Egy kedves testvér csodálatos szépséggel fejezte ezt ki imájában hétfő este: „Te, ó, Uram tökéletesen meg vagy elégedve az Úr Jézussal, és ha nekünk is elégséges Ő, úgy mi velünk is elégedett vagy.” Ez az evangélium röviden összefoglalva. Isten Krisztusban gyönyörködik, s ha te Krisztusban gyönyörködsz, s vele elégedett vagy, úgy Isten előtt kedves vagy, meg van veled elégedve! Ez áldott örömmüzenet minden lélek számára, aki kész elfogadni a Krisztus által végbevitt váltságot, és az általa elkészített igazságot.

Igehirdetés (homiletika)

Attól félek, egyes lelkipásztorok által hirdetett evangélium, inkább rossz hírként cseng, mint jó hírként, a felébredt lelkek fülében, mert oly sok érzést és elő

készületet követel, a bűnös részéről, hogy általa nem jutnak semmi vigasztalásra és reménységre.

Evangélium lényege

Egy kedves testvér csodálatos szépséggel fejezte ezt ki imájában hétfő este: „Te, ó, Uram tökéletesen meg vagy elégedve az Úr Jézussal, és ha nekünk is elégséges Ő, úgy mi velünk is elégedett vagy.” Ez az evangélium, röviden összefoglalva. Isten Krisztusban gyönyörködik, s ha te Krisztusban gyönyörködsz, s vele elégedett vagy, úgy Isten előtt kedves vagy, meg van veled elégedve! Ez áldott öröme minden lélek számára, aki kész elfogadni a Krisztus által végbevitt váltságot, és az általa elkészített igazságot.

Isten nem olyan üdvösséget szerzett, melyet csakis tanult emberek érthetnek meg; nem olyan evangéliumot készített, melynek leírására vaskos kötetek igényeltetnének; tudatlanok számára volt ez szánva, együgyűeknek és halál szélén állóknak, éppúgy mint másoknak, és ezért olyan egyszerűnek kell lennie, mint az ajtón való zörgetésnek. Így hangzik: Higgó és élsz. Keresd az Urat teljes szíveddel és lelkeddel és erőddel, Jézus Krisztus által, s az irgalom ajtaja bizonyosan megnyitja neked.

Ébredés

Ez az ajtó sok lélek előtt megnyílt az utóbbi hetekben. Tanúi voltunk, amint előre jöttek többen, s elmondták, az Úr kegyelme folytán miként nyertek bemenetelt az ő irgalmába, noha egy ideig attól rettegetek, hogy ez az ajtó soha nem nyílik meg számukra, s már a kétségbeesés szélén álltak.

“Korlátozott elégtétel”?

Biztos vagyok benne, hogy ez ajtó meg kell nyíljon azoknak, akiknek semmijük sincs, mit magukkal hozhatnak, s felmutathatnának. Ha nincsenek jó cselekedeteid, érdemeid, megfelelő érzéseid, ha semmid sincs, amivel magad ajánlhatnád, ne csüggedj el, mert az ilyenek számára a legértékesebb Jézus Krisztus; s ezért az ilyenek részére a legelérhetőbb; mert ő örömet adja magát azoknak, akik mindenek felett értékelik őt. Az olyan ember, akinek önmagából van mit felmutatnia, míg meg nem üresedik teljesen, nem fogja Krisztust elnyerni; de aki tudatában van mezítelenségének, szegénységének, és nyomorult állapotának, ez az az ember, akiért Krisztus váltságot fizetett, és drága áron megváltotta őt. Erről ismerheted meg a megváltott embert: mert ő érzi fogságát, és elismeri, hogy örökre rabságban kellene élnie, hacsak Krisztus váltsága által szabadulást nem nyer.

Imádkozás

A lelki vajúdások által kutatásol, melyből az élet vize fog felfakadni. Jól jegyezd meg, ha az imádság hajója nem tér azonnal vissza, ez azért van, mert a hajó rakománya áldásoktól terhes. Amikor az imádság sokáig várakozik a feleletre, a válasz annál édesebb lesz, ha végül megérkezik; hasonlóan a gyümölcshöz, mely jól megérett, mivel sokáig függött a fán. Ha megnehezedett szívvel zörgetsz most, örömtelt lélekkel fogsz majd énekelni; ezért, ne keseredj el, ha egy ideig bezárt ajtó előtt kell állnod.

Van-e itt olyan személy, aki képtelen két szót összerakni imában? Nem számít, barátom; zörgetni az is tud, akinek nincs nagy ékesszólása. Talán valaki így kiált, „Nekem nincs iskolám”. Ne törődj vele, ahhoz, hogy zörgetni tudj, nem kell filozófus légy. Egy néma is tud zörgetni. A vak is képes erre. Még eltörött kézzel is megpróbálhatja az ember.

Zörgess a menny kapuján oly erősen, oly buzgón, mint ahogy elődeink kopogtattak az ajtón. Nem történt még meg, hogy valaki úgy zörgetett az ajtótokon, hogy zengett bele az egész ház? Vannak egyes barátaink, kik oly hevesek, oly erősen kopogtatnak, mintha nyomban be akarnának törni. Meglehet, vannak mások, finomabb ízlésűek, kik oly gyöngéden kopogtatnak, hogy bent meg se hallják, s ezért aztán várniuk kell. De akikről én beszélek sohasem esnek ebbe a hibába, mert oly erősen zörgetnek, úgy felzavarnak mindenkit odabenn, hogy az ajtónálló nyomban beereszti őket, mert fél, dörgedelmesen másodszor is kopogtatni fognak. Ilyen módon imádkozzunk mi is! Imádkozzunk erőteljesen és ne hagyjuk abba, míg bebocsátást nem nyerünk.

Kérve kérlek titeket, zörgessetek minden erőtökkel; és zörgessetek sűrűn. Ha nem vagy még Krisztusban, kedves hallgatóm, ne engedj álmod szemeidnek, se szempilládra szendert, míg őt meg nem találod. Ha imádkoztál egyszer, menj, és imádkozz újra; s ha már tízszer imádkoztál, folytasd még tovább állhatatosan az imádkozást. Zörgess teljes erőddel, lelkednek teljes elevenségével, mintha életedért harcolnál! Úgy zörgess, mint az az ember, ki látja a farkast felé közeledni, készen hogy rátámadjon! Úgy zörgess, mint az, ki tudatában van, hogy halálra fagy az ajtónál, ha bebocsátást nem nyer! Vesd hát lelkedet bele e munkába! Mondd ezt az Úrnak: „Kérlek könyörülj rajtam! Ó, könyörülj rajtam most! Elernyedek, meghalok, ha szeretetedet ki nem nyilvánítod irántam, s be nem fogadsz a te házádba, a te szívedbe, hogy a tied legyek örökre.” „Zörgessetek és megnyitvatik nektek!” – Ím, bemutattam nektek a zörgető eszközt.

Imádkozz Jézus nevében!

A nagy kopogtató eszköz az *Úr Jézus Krisztusnak a neve*.

Ha valaki hozzád jönne, távollevő szeretett fiad nevében, s ha felmutatna megbízható bizonyítékokat és egy levelet melyben ez lenne írva: „Atyám, e levél kézbesítőjével bánj különleges szeretettel, énérettem”, úgy teljes biztos kedves lennél iránta. Tegyük fel, hogy az említett személy felhatalmazott lenne, hogy egy bizonyos összeget átvegyen a te fiad nevében; ugye odaadnád a pénzt? Nos, amikor Istenhez megyünk és a Krisztus nevére hivatkozunk, ez azt jelenti, hogy Krisztus tekintélyére hivatkozunk; hogy úgy kérjük Istent, mintha Krisztus helyében lennénk; és elvárjuk, hogy úgy adja nekünk az áldást mintha Krisztusnak adná azt. Látásom szerint ez valamivel több annál, mintha Krisztus érdemében imádkoznánk. Úgy gondolom, az apostolok először Krisztus *érdemében* imádkoztak, de Jézus azt mondja nekik: „Eddig még semmit sem kértetek az én *nevemben*.” Ez az imádkozásnak egy magasabb foka, és amikor Krisztus nevére hivatkozunk az Atyánál, akkor biztos, dicsőségesen győzedelmeskedünk.

Predestináció

Én hiszem a kiválasztás áldott tanítását, és örvendek benne. Ámde tudom, hogy az az Isten titka, miközben a mi prédikálásunk alapszabálya ez: „Hirdessétek az evangéliumot minden teremtésnek”. Szeretném tehát mondani mindenkinek személyesen, aki itt van, „Zörgess, és megnyitatom neked”. Az Úr tudja, ki fog zörgetni, „mert ismeri az Úr az övét”. De zörgess, barátom, zörgess most, és hamarosan meglátod, hogy te is Isten kiválasztottai közé tartozol. - Hallottad-e más az egyszeri Malakiás esetét? Egyszer egy metodista barátja egy összeg pénzt szándékozott neki adni, s mosolyogva ezt kérdezte tőle: „Malakiás, nem tudom, oda kell-e adjam e pénzt neked, vagy sem, mert nem vagyok biztos, vajon predestinálva vagy-e rá, vagy sem. Meg tudod-e mondani nekem, hogy Isten eleve elrendelése szerint megillet-e téged ez a pénz, vagy sem?” Malakiás rögtön válaszolt: „Tedd a pénzt a kezembe, s aztán válaszolok”. Mihelyt az összeg Malakiásnál volt, tudta, hogy predestinálva volt rá; de addig nem tudhatta, míg birtokába nem került. Hasonlóképpen az Úr tanácsa is akkor jelentetik ki hitünk számára, amikor az megragadja Krisztust, s magához öleli, de nem előbb.

Milyen módszert használt Spurgeon, hogy „döntésre”, hitre, megtérésre vezesse az embereket?

„Inkább most, ma zörgess, épp most, miközben a padban ülsz! S ha nem nyersz azonnal választ, bízom abban, hogy amint hazamész titkos imában Istenhez fogsz kiáltani: „Uram, nem bocsátlak el, míg meg nem áldasz engem. Ha te meg nem találsz, elveszett vagyok; ha Üdvözítőmet és Uramat meg nem találom,

elveszett teremtés vagyok! Ó, nem játszom az imával most, egész lelkemből kérem; Krisztusra van szükségem! Őrá vetem magam, s ő engesztelő áldozatában bízom. Ó, jelentsd ki magad nekem, mint bűnbocsátó Isten!". És az Úr biztosan felelni fog neked. *Megkerestem az Urat és meghallgatott engem.* Ha valamely lélek az Urat keresi, bizonyos vagyok, hogy Jézus Krisztus által biztosan üdvözülni fog. Csak próbáld ki! Az Úr áldjon meg téged drága Lelkével."

Spurgeon önmagáról

Úgy hiszem, én sohasem lettem volna képes keresőket az ő vívódásaikban vigasztalni, ha magam is nem álltam volna kinn várakozva a hidegben. Folyton hálát érzek korábbi nyomorúságaimért, harcaimért, ha az azokból fakadt eredményekre nézek. Van sok áldott hívő ember, kiknek élet tapasztalatai könyvekben feljegyeztettek, mely könyvek rendkívül értékesek; de sohasem lettek volna ők képesek így könyveket írni, ha nem élték volna át a sóvárgó várakozást, lelki éhséget és szomjúságot, a lélek vajúdását, mielőtt az Úr megjelent volna nekik.